

Structuur in Karate land

Het karate is in onze moderne maatschappij een betrekkelijk jonge sport (Martial Art). Toch is het opvallend dat er weinig structuur is te vinden in hetgeen er onderwezen wordt, en de manier waarop dit gedaan wordt.

Wat ik hiermee bedoel is het volgende:

Wanneer we kijken naar andere, niet-Budo sporten zien we dat hier merendeels organisatie achter zit. Organisatie zoals, lesmethodes, opleiding, examens enz. Het goede hiervan is dat men de lessen en de manier waarop deze gegeven worden binnen bepaalde kaders zelf kan bepalen, maar dat de resultaten in grote lijnen gewaarborgd zijn.

Zo weten we dat b.v. de diverse instituten zoals Dansscholen, zwemopleidingen maar ook in schermopleidingen deze methodes een geaccepteerd fenomeen zijn.

Zo is het gebruikelijk dat sportscholen die een onderdeel van een franchise zijn, hun lessen op dezelfde manier verzorgen.

Dit kan een groot voordeel zijn, voor zowel de sportschool, voor de leerling maar ook voor de persoon die de lessen verzorgt.

Als we ons hier beperken tot een opleidingsplan voor de leerlingen, zou je o.a. kunnen denken aan de volgende zaken: Een jaarschema, kwartaalschema, of een maandschema. Hierdoor ontstaat er structuur in hetgeen men een leerling wil aanleren, waarbij men door bovengenoemde schema's ook controle-punten kan inbouwen. Met andere woorden: we kunnen dan ook gemakkelijker controleren of iemand progressie maakt of niet.

Dit alles zorgt er voor dat bijvoorbeeld bij sporten waarbij er een examen of bevordering aanwezig is betere en gelijkwaardigere prestaties getoond kunnen worden.

Wanneer we dit vertalen naar het Karate, moeten we concluderen dat ondanks dat we reeds vele jaren bezig zijn met het karate hier geen enkele samenwerking op bovenstaande manier aanwezig is.

Toegegeven het karate met al zijn verschillende stijlen, ideeën en opvattingen maakt het ook wel bijzonder moeilijk om zoiets voor elkaar te krijgen.

Maar hoe beoordeel jij als leraar dan jouw leerlingen. Natuurlijk doet een instituut als de K.B.N. veel aan opleiding enz. Maar de dagelijkse praktijk is dat de meeste personen die klaar zijn met hun opleiding gemakkelijk vervallen in het oude vertrouwde stramien. Dat betekent dat zij weer gewoon les gaan geven op de manier zoals ze zelf les hebben gekregen van hun eigen leraar.

In de praktijk geven de meeste leraren les vanuit de gedachten van die dag. Met andere woorden, ze geven ad hoc les en werken niet met schema's

In karate-land is dit niet ongewoon, men heeft altijd op die manier les gekregen en dit wordt dan gemakshalve zo overgenomen.

Dit impliceert wel dat bepaalde zaken nooit geheel worden afgemaakt.

Een van de slechte zaken die hier uit voortvloeien is dat leraren hun leerlingen naar een examen sturen, en dan het volgende argument gebruiken wordt: probeer het maar, je moet ervaring op doen. Je kunt dus zeggen dat op die manier zowel voor de leerling als voor de leraar het een soort van loterij is wanneer hij een leerling naar een examen stuurt, en maar afwachten wat het resultaat zal zijn.

Dit is niet goed en het geeft dus duidelijk aan dat zo'n leraar zelf niet in staat is om verschillende toets momenten in te bouwen en te kunnen beoordelen of een leerling in staat is om een examen met goed gevolg af te leggen.

Nogmaals, het is bijzonder lastig om hiermee wat te doen, de verschillen in de diverse stijlen zijn groot en moeten niet op een hoop gegooid worden.

Leraren hebben hun eigen autonomie daar is niets mis mee. Ook binnen de eigen stijlrichting zijn er verschillende gedachtes en uitgangspunten, dat zijn zaken die alleen maar respect verdienen.

Maar zij mogen het grote geheel niet in de weg staan door onwil of onbegrip. Wanneer we op deze niet echt professionele manier door gaan is het mijn inziens onmogelijk om grote stappen voorwaarts te zetten. Zo zal dit er uiteindelijk voor zorgen dat het karate steeds kleiner zal worden, en uiteindelijk weer op zolderkamertje gedoceerd zal gaan worden.

Hoe een en ander gerealiseerd moet worden, daar is waarschijnlijk geen pasklaar antwoord op te geven. Maar het zou mooi zijn als daar eens met een aantal mensen over gediscussieerd zou kunnen worden. Waarbij hier een mooie taak voor de K.B.N is weggelegd, zij zijn er immers voor alle karate ka's.

Hoogachtend,

Rob van Leeuwen